

Læringsmål for forelesningen

Objektorientering

- Delegeringsteknikken
- Delegering vs. Arv

Dagens forelesning

- Introduksjon og motivasjon
 - Hvorfor forelese om standardteknikker, såkalte patterns?
 - Hva slags problem løses med delegering?
 - Delegering vs. arv
- Delegeringseksempler
 - Person.children-liste
 - Sjefen og den som gjør jobben
 - Kokk og medhjelpere
 - Hierarkiske innstillinger (denne er hard)
 - **–** ...

Bortsett fra arv... så kan dere det viktigste om Java-språket!

Men... programmering er mer enn Java, dere trenger også lære om standard kodingsteknikker, f.eks. god strukturering av koden og bruk av flere API'er

Standard kodingsteknikker

• "a <u>design pattern</u> is a general repeatable solution to a commonly occurring problem in software design"

- Gjenbrukbare kodingsteknikker som har vist seg å være praktiske/effektive løsninger
- Standardteknikker er ofte om såkalte samhandlingsmønstre – fordeling av logikk på flere objekter
 - delegering et objekt får hjelp fra andre objekter
 - observatør observert et objekt oppdateres om hva et annet objekt gjør

Komposisjon og aggregering

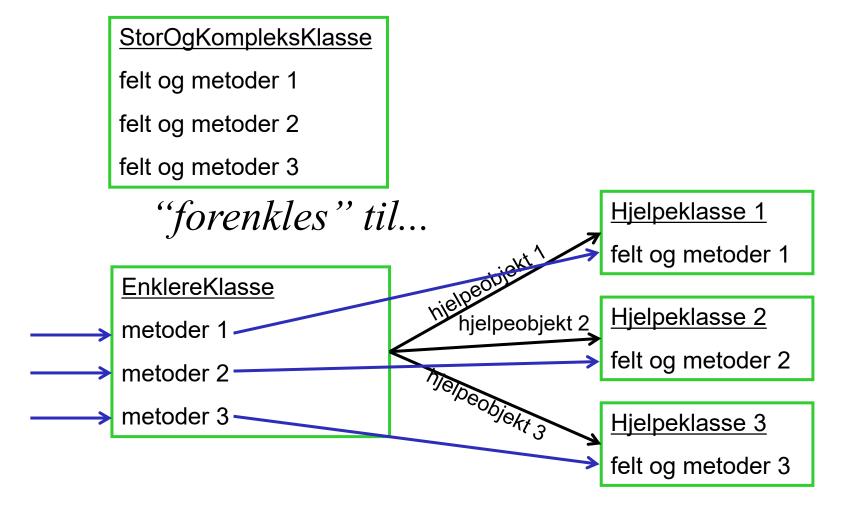
- Agreggering: har-en-relasjon
 - A har en B
 - A og B kan leve uavhengig av hverandre
 - Svak kobling
 - Kardinalitet?
- Komposisjon: del-av-relasjon (hører-til)
 - Spesialtilfelle av aggregering
 - B er en del av A, B uten A gir lite mening (eks: rom i hus)
 - Når A "dør", så "dør" samtidig B (hva med motsatt?)
 - Sterkere kobling enn aggregering
 - Kardinalitet?
- I tillegg har vi Arv *er-en-*relasjon, som vi ser på til slutt.

Delegering

- Et objekt fremstår med en ferdighet, men overlater til et annet (internt) objekt å gjøre jobben
- Relasjonen kan være via komposisjon eller aggregering
- (Matlagings)analogi
 - (kjøkken)sjefen har ansvaret, og har (kun) en koordinerende rolle overfor underordnede (kjøkken)medarbeidere
 - når kjøkkensjefen tar på seg et oppdrag (en oppskrift), så kan hun fremstå som å kunne utføre det, fordi (en av) medarbeiderne kan gjøre det for henne, dvs. få delegert oppgaven til seg
- Mer fleksibel teknikk enn arv for gjenbruk av eksisterende funksjonalitet

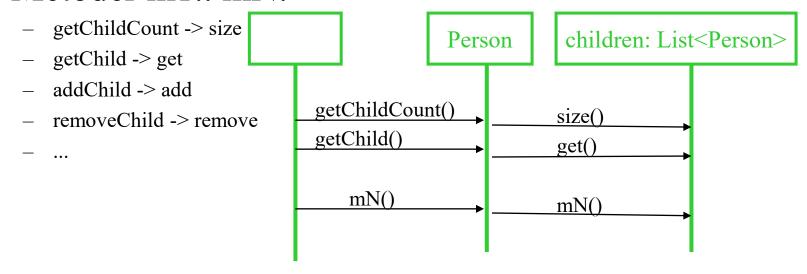
Liten digresjon...

• Delegering ligner litt på en teknikk en ofte bruker for å forenkle store klasser:

Eksempel: Person.children-liste

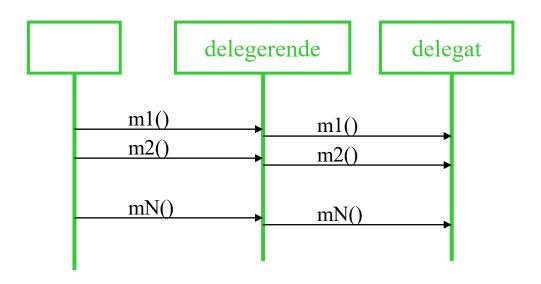
- Person-objekt delegerer til List<Person>-objekt
 - Delegerende: Person
 - Delegat: List<Person>
- Metoder m1.. mN:

Generell delegeringsløsning

- To objekter: delegerende og delegat
 - delegerende eier/har en referanse til delegat
 - delegerende har et sett metoder m1..mN som (noenlunde direkte)
 tilsvarer metoder hos delegat
 - kall til metodene m1..mN på delegerende fører (noenlunde direkte) til tilsvarende kall på delegat

Eksempel: IO

- Java sitt IO-system er bygd på delegering:
 - alle klassene bygger på en av klassene Writer, Reader, OutputStream og InputStream
- Mange av klassene delegerer til implementasjoner av disse, basert på riggingen av objektene med konstruktører
 - new InputStreamReader(inputStream)ny InputStreamReader delegerer til inputStream
 - new BufferedReader(reader)ny BufferedReader delegerer til reader
 - new PrintWriter(writer)ny PrintWriter delegerer til writer

– ...

• Kall til metoder som read/readln, write og print/println delegerer til det indre objektet sine metoder

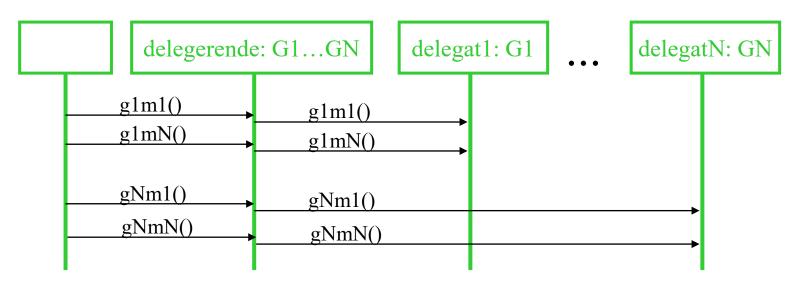

Noen eksempler

- Se kode i boss-mappen
- Se kode I kokk-mappen
- Merk at en ikke må definere interface for å kunne bruke delegering. Det er bare nyttig.

Delegering og grensesnitt

- Metodene m1.. mN er ofte deklarert i et grensesnitt som både **delegerende** og **delegat** implementerer
- **Delegerende** kan implementere flere slike grensesnitt og har da én **delegat** for hvert

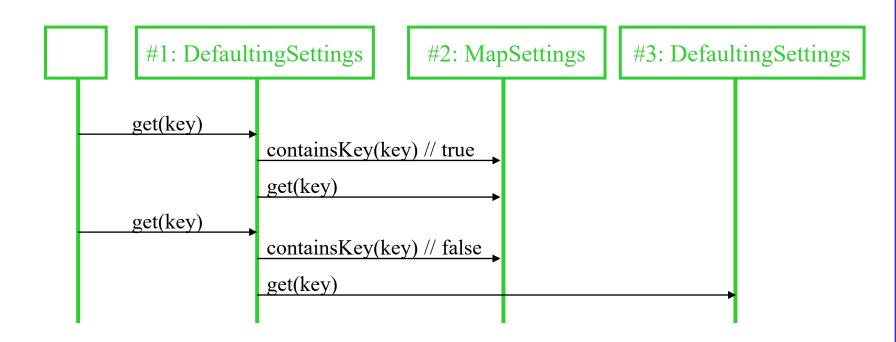

• Dette er en form for *komposisjon/aggregering*: helheten er summen av egenskapene til delene

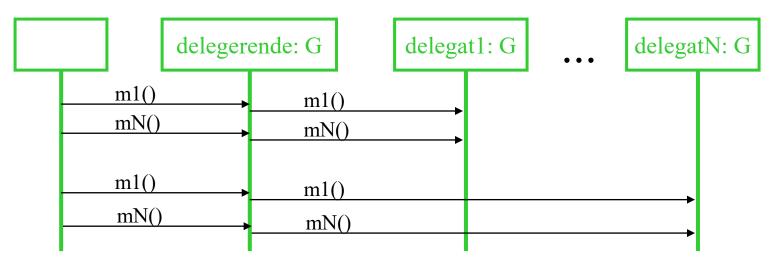
Eksempel: Settings med defaults

• En begrenset Map-aktig klasse for hierarkiske innstillinger/kjede med defaults.

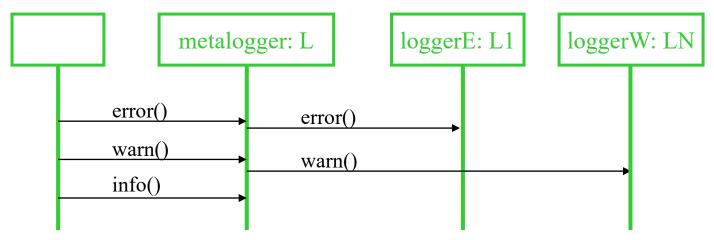
Varianter av delegering

- Flere delegater implementerer samme grensesnitt
- **Delegerende** velger hvilken det delegeres til i hvert tilfelle, basert på ikke-funksjonelle egenskaper
 - én implementasjon er raskere for bestemte argumenter
 - jevn fordeling av last på underliggende maskinvare
 - konfigurasjon som avhenger av formål, f.eks. drift, testing
- Delegerende kan tilpasse og filtrere metodekallene

Eksempel: logging

- Logging brukes for å samle informasjon om kjøring av program
- Mange rammeverk for logging, med noenlunde samme funksjonalitet
 - registrering av div. info om kilden: klasse, tidspunkt, ...
 - meldinger med ulik alvorlighetsgrad: **fatal**, **error**, **warning** og **info**
 - ulike måter å rapportere på: til fil, meldingspanel, rss, twitter, ...
 - regler for hvilke meldinger som skal havne hvor, f.eks. kaste info, lagre warning til fil, sende error til admin og fatal til brannvesenet
- Såkalte meta-loggere lar deg programmere med ett rammeverk, men delegere til et eller flere andre

Hva med arving? Hvordan og hvorfor ikke?

Logging-oppgave, øving 6

https://www.ntnu.no/wiki/display/tdt4100/ Delegering+-+Logger-oppgave

Kort om arv (igjen)

Arv gir muligheten til definere nye klasser og grensesnitt fra andre klasser eller grensesnitt. Subklassene arver alle felt og metoder fra superklassen, men hvor vi kan

- redefinere metoder (vi har allerede sett
 @Override når vi f.eks. redefinerer toString())
- utvide med nye felt og metoder.
- Variable deklarert som type av superklasse, kan referere til objekter av alle subklassetyper (som for grensesnitt)

Se: kortomary, Account og CreditAccount.

Arv (eng: inheritance)

- instanser av subklassen vil inneholde alle felt og metoder (inkl. konstruktører) deklarert i både superklassen og subklassen
- alle felt og metoder som er deklarert som **public**, default (package) og **protected** i superklassen, er tilgjengelig i subklassen.

Arv gjør at vi kan...

- **Gjenbruke kode**. Vi skrive bare kode for det som vi vil *endre og legge til*.
- Bruke objekter av subklasser der hvor superklassen brukes.
- Konseptuelt organisere *klassene etter fellestrekk*. Det kan hjelpe i modelleringen.

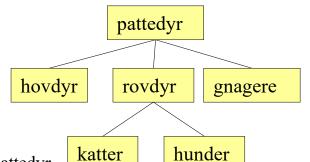
NB! Dette er på klassenivå, og ikke som assosiasjoner på objekt-nivå som vi hadde i Folder-eksemplet.

Hvorfor arv?

 Klassifisering i klassehierarkier er en intuitiv organisering av fenomener i verden

- hovdyr er et pattedyr
- katt og hund er et rovdyr er et pattedyr
- gnager er et pattedyr
- Arv gir mulighet for gjenbruk av kode
- Forenkler strukturering av komplekse problemer og programmer

Arv eller ikke?

- Det kan være fristende å bruke arv fordi vi slipper å skrive så mye kode, men:
- Arv gir en rigid, sterk kobling mellom klasser/objekter, som kan gjøre endringer mer komplisert å gjennomføre
- En kan ikke arve fra flere en klasse (direkte)
- Liskovs substitusjonsprinsipp: Kode som er korrekt, foblir korrekt hvis subklasse-objekt erstatter superklasse-objekt.
 - Her menes at programmet utfører det det er ment korrek. Det er ikke nok at koden kompilerer.

Delegering vs. arv

Delegering

- Når du ønsker fokus på funksjonalitet (f.eks. skjule unødvendige funksjoner ved arv)
- Når du har behov for å kombinere funksjonalitet (dvs. komposisjon)
- Når arv blir helt feil (f.eks. *Car extends ArrayList<CarComponent>* hvor *ArrayList<CarComponent>* er

 tenke å brukes for bilens

 bestanddeler)

Arv

- Når du ønsker å dele basisfunksjonalitet (f.eks. Dog extends Animal hvor funksjoner for Animal er like relevant for Dog)
- Når du har behov for polymorfisme (f.eks. *Animal* som felles referanse og subklasse *Dog*, *Cat* osv. detekteres ved kjøretid). Dette får vi også ved bruk av grensesnitt.

Generelt råd: Velg komposisjon fremfor arv.

Læringsmål for forelesningen

- Objektorientering
 - Delegeringsteknikken

